

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Terzi Boris,
în cauza civilă la cererea înaintată de Terzi Serghei către Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris cu privire la partajul bunului imobil,
împotriva deciziei din 23 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Terzi Boris și cererile de alăturare la apel depuse de Chizițcaia (Terzi) Tatiana și Terzi Alla, fiind menținută hotărârea din 16 mai 2019 a Judecătoria Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 23 octombrie 2015, Terzi Serghei a depus cerere de chemare în judecată către Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris cu privire la partajul bunului imobil, solicitând determinarea proprietății comună pe cote-părți, a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte pentru fiecare din apartamentul nr. 27 cu suprafața locativă de 52.4 m², nr. cadastral XXXXXXXXXX, situat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXX, nr. 123.

În motivarea acțiunii a indicat că dreptul de proprietate asupra imobilului în cauză este dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată nr.6991 din 24 noiembrie 2000, înregistrat la OCT Cahul la 07 decembrie 2000. Toată perioada de după înregistrarea dreptului de proprietate, au utilizat în comun între coproprietari imobilul litigios, dar în ultimul timp între coproprietari, Terzi Serghei, pe de o parte, și Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris, pe de altă parte, au început să apară divergențe în utilizarea imobilului din motivul că ultimii îi creează reclamantului obstacole în utilizarea proprietății. Din considerentele nominalizate, au ajuns la concluzia de a partaja imobilul ce le aparține cu titlu de proprietate comună pe cote-părți.

Potrivit reclamantului, după mai multe discuții purtate cu părții, privind împărțirea bunurilor pe calea concilierii, nu s-a reușit atingerea unui compromis, motiv pentru care a depus prezenta cerere în instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat determinarea $\frac{1}{4}$ cotă-parte ce-i aparține lui, Terzi Serghei, în imobilul constituit din apartamentul nr. 27, cu suprafața locativă de 52.4 m, nr. cadastral XXXXXXXXXX, situat în or. Cahul, str.

XXXXXXXXXX, 123; dispunerea partajului în natură, în două părți, în proporție de $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$ cote-părți, a apartamentului nr. 27, cu suprafața locativă de 52,4 m², nr. cadastral XXXXXXXXXXX, situat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX, 123, cu atribuirea lui Terzi Serghei, în natură $\frac{1}{4}$ cote-parte, iar pârâților Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris - $\frac{3}{4}$ cote-părți din imobil.

În vederea stabilirii prețului de piață al imobilului litigios, cât și a variantelor posibile de partaj a imobilului în natură, în două părți, în proporție de $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$ cote-părți, reclamantul a solicitat dispunerea unei expertize tehnico-judiciare, executarea căreia de poruncit Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției al RM.

La 23 ianuarie 2017, prin încheierea Judecătoriei Cahul, s-a dispus numirea expertizei tehnico-judiciare a apartamentului nr. 27, cu suprafața locativă de 52,4 m², cu numărul cadastral XXXXXXXXXXX, amplasat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX, 123.

În conformitate cu p.1.2 din Raportul de expertiză judiciară nr. 486 din 08 august 2017, partajul apartamentului nr. 27, cu suprafața locativă de 52,4 m², nr. cadastral XXXXXXXXXXX, amplasat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX, 123, în natură, proporțional cotelor-părți de $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$, nu este posibil.

Conform p.3 din Raportul nominalizat, valoarea de piață a apartamentului nr. 27, cu suprafața locativă de 52,4 m², nr. cadastral XXXXXXXXXXX, situat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX, nr. 123, la 04 august 2017, constituia suma de 445 100 lei.

Ulterior, reclamantul a depus cerere privind modificarea pretențiilor, invocând suplimentar că, în vederea stabilirii prețului de piață al imobilului, cât și a variantelor posibile de partaj a imobilului în natură, în două părți, în proporție de $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$ cote-părți, prin încheiere judiciară a fost dispusă petrecerea unei expertize tehnico-judiciare, executarea căreia a fost poruncită Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției al RM. Luând în considerație faptul că coproprietarii bunului imobil nu pot ajunge la o înțelegere privind partajul acestuia, consideră, că partajul imobilului în două părți urmează a fi executat pe cale judiciară, cu atribuirea întregului apartament pârâților Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris, în schimbul unei sulte în cuantum de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din prețul apartamentului (111 275 lei), ce urmează a fi atribuită în favoarea reclamantului Terzi Serghei.

Prin hotărârea din 16 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a admis acțiunea înaintată de Terzi Serghei către Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris cu privire la partajul apartamentului nr. 27, situat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX,123. S-a atribuit întregul apartament nr. 27, situat în or. Cahul, str. XXXXXXXXXXX,123 lui Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris în schimbul unei sulte în cuantum de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din prețul apartamentului în sumă de 111 275 lei, ce urmează a fi încasată din contul lui Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris în favoarea lui Terzi Serghei. S-a încasat din contul lui Chizițcaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris în beneficiul lui Terzi Serghei 910 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat și 1610 lei - cheltuieli legate de achitarea expertizei judiciare, iar în total s-a încasat suma de 2520 lei.

Prin decizia din 23 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost respinsă cererea de apel depusă de Terzi Boris și cererile de alăturare la apel depuse de Chizițcaia

(Terzi) Tatiana și Terzi Alla, fiind menținută hotărârea din 16 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, dat fiind faptul că la materialele cauzei este anexat raportul de expertiză judiciară efectuat de Centrul Național de Expertize judiciare, prin care s-a stabilit că partajarea în natură proporțional cotelor părți de $\frac{1}{4}$ și $\frac{3}{4}$ a apartamentului nr. 27 cu nr. cadastral XXXXXXXXXX, nu este posibilă, iar valoarea de piață a imobilului în litigiu constituie 445 100 (patru sute patruzeci și cinci mii o sută) lei, instanța de apel a reținut ca fiind corectă și întemeiată soluția primei instanțe care a dat o apreciere corespunzătoare raportului de expertiză în cauză, or, $\frac{1}{4}$ din suma de 445 100 lei constituie suma de 111 275 lei. Astfel, Curtea de Apel Cahul a considerat întemeiată transmiterea în proprietatea pârâților Chizițaia (Terzi) Tatiana, Terzi Alla și Terzi Boris a întregului apartament nr. 27, din casa nr.123 de pe str.XXXXXXXX din mun. Cahul, reclamantului Terzi Serghei fiindu-i atribuită o sultă bănească în mărimea și în locul cotei sale de $\frac{1}{4}$ din imobil, în sumă de 111 275 lei (una sută unsprezece mii două sute șaptezeci și cinci) lei.

La 26 martie 2021, Terzi Boris a contestat cu recurs decizia din 23 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Totodată, s-a menționat că litigiul a fost examinat în lipsa unui participant la proces.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 23 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 16 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Terzi Boris este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 23 decembrie 2020 și expediată participanților la proces la 15 ianuarie 2021 (f.d. 256, vol. I), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul a fost înregistrat la 26 martie 2021, fiind expediat prin poștă la 24 martie 2021 (f.d. 6, vol. II), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Terzi Boris.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Terzi Boris.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru